

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 22 marca 1983 r.

w sprawie zasad przyznawania pracownikom szkół wyższych dodatków za prace wykonywane w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych oraz wykazu tych prac.

Na podstawie § 15 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 sierpnia 1982 r. w sprawie wynagradzania nauczycieli akademickich (Dz. U. Nr 25, poz. 181) oraz § 10 uchwały nr 159 Rady Ministrów z dnia 2 sierpnia 1982 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników szkół wyższych nie będących nauczycielami akademickimi (Monitor Polski Nr 20, poz. 170) zarządza się, co następuje:

§ 1. Nauczycielom akademickim szkół wyższych, zwanym dalej „pracownikami”, przysługują dodatki pieniężne za prace wykonywane w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych, zwane dalej „dodatkami”.

§ 2. Dodatek wypłaca się miesięcznie z dołu w wysokości:

- 1) 400 zł przy pierwszym stopniu szkodliwości lub uciążliwości,
- 2) 600 zł przy drugim stopniu szkodliwości lub uciążliwości,
- 3) 800 zł przy trzecim stopniu szkodliwości lub uciążliwości.

§ 3. 1. Do pierwszego stopnia szkodliwości lub uciążliwości zalicza się prace wykonywane:

- 1) w warunkach narażenia na działanie pyłów nie wywołujących zwłóknienia tkanki płucnej,
- 2) w warunkach narażenia na działanie substancji toksycznych nie kumulujących się w organizmie,
- 3) w pomieszczeniach zamkniętych, w których ze względów technologicznych utrzymuje się stale temperatura efektywna powyżej 25° lub poniżej 10°,
- 4) w warunkach narażenia na promieniowanie ultrafioletowe (np. spawanie, stosowanie lamp w celach bakteriobójczych),
- 5) w mokrym środowisku o względnej wilgotności powietrza przekraczającej 80%, w błocie lub bezpośrednim kontakcie z wodą.

2. Do drugiego stopnia szkodliwości lub uciążliwości zalicza się prace wykonywane w warunkach:

- 1) narażenia na działanie pyłów wywołujących zwłóknienie tkanki płucnej,
- 2) narażenia na działanie substancji toksycznych kumulujących się w organizmie,
- 3) obniżonego lub podwyższonego ciśnienia wynikającego z procesu technologicznego (np. w ksonach, komorach ciśnieniowych),
- 4) narażenia na szkodliwe działanie miejscowej wibracji (np. używanie ręcznych narzędzi pneumatycznych),
- 5) natężenia hałasu przekraczającego dopuszczalne normy.

3. Do trzeciego stopnia szkodliwości lub uciążliwości zalicza się prace wykonywane:

- 1) w warunkach narażenia na działanie benzydyny, alfa i beta naftyloaminy, chlorku winylu, azbestu,
- 2) w warunkach narażenia na promieniowanie jonizujące,
- 3) w kontakcie (styczności) z materiałem zakaźnym lub chorymi zakaźnie ludźmi lub zwierzętami,
- 4) w kontakcie z ludźmi chorymi psychicznie lub znacznie upośledzonymi umysłowo,
- 5) w warunkach narażenia na działanie pól elektromagnetycznych wysokiej częstotliwości w zakresie od 0,1 do 300 000 MHz w strefie zagrożenia,
- 6) pod ziemią.

§ 4. 1. Dodatek przysługuje pracownikom wykonującym prace w warunkach, o których mowa w § 3, jeżeli:

- 1) stężenia lub natężenia czynników szkodliwych dla zdrowia przekraczają najwyższe dopuszczalne normy lub niemożliwe jest zachowanie innych higienicznych norm warunków pracy (np. promieniowanie jonizujące) oraz
- 2) praca wykonywana jest w tych warunkach przez co najmniej 80 godzin w miesiącu.

2. Pracownikowi zatrudnionemu w niepełnym wymiarze czasu pracy prawo do dodatku przysługuje w wysokości proporcjonalnej do czasu pracy, jeżeli przepracował w warunkach, o których mowa w ust. 1, co najmniej 80 godzin w miesiącu.

§ 5. Pracownikowi wykonującemu w danym miesiącu prace w warunkach o różnym stopniu szkodliwości lub uciążliwości przysługuje jeden dodatek według najwyższego stopnia szkodliwości lub uciążliwości.

§ 6. Dodatek przyznaje się na podstawie wyników badania przeprowadzonego przez jednostkę upoważnioną do badania warunków środowiska pracy.

§ 7. Dodatek przysługuje również pracownikom objętym przepisami uchwały nr 159 Rady Ministrów z dnia 2 sierpnia 1982 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników szkół wyższych nie będących nauczycielami akademickimi (Monitor Polski Nr 20, poz. 170) — na zasadach określonych w zarządzeniu.

§ 8. Dodatki, o których mowa w zarządzeniu, wypłaca się w ramach posiadanej przez szkołę wyższą funduszu płac.

§ 9. Szkoły wyższe prowadzą ewidencję stanowisk pracy, na których zatrudnionym pracownikom przyznane zostały dodatki, oraz czasu pracy tych pracowników.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 1983 r.

Kierownik Ministerstwa Pracy, Płac i Spraw Socjalnych:
J. Bury